V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE A AELS

Cerere pentru un aviz consultativ al Curții de Justiție a AELS, înaintată de Héraðsdómur Reykjavíkur în data de 17 decembrie 2013 în cauza Sævar Jón Gunnarsson/Landsbankinn hf.

(Cauza E-27/13)

(2014/C 121/04)

Prin scrisoarea din 17 decembrie 2013, Héraðsdómur Reykjavíkur (Tribunalul districtual Reykjavik) a înaintat o cerere Curții de Justiție a AELS, înregistrată la grefa Curții la 17 decembrie 2013, pentru obținerea unui aviz consultativ în cauza Sævar Jón Gunnarsson/Landsbankinn hf., cu privire la următoarele întrebări:

1. Este compatibil cu prevederile Directivei 87/102/CEE a Consiliului privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată de Directiva 90/88/CEE și de Directiva 98/7/CE, faptul că, atunci când se încheie un acord de creditare care este legat de indicele prețurilor de consum, în conformitate cu o autorizație prevăzută în legislația în vigoare, iar prin urmare, suma împrumutată se modifică în funcție de inflație, calculul costului total al creditului și al dobânzii anuale efective, care este precizat consumatorului la momentul încheierii acordului, se bazează pe o inflație de 0 %, și nu pe rata cunoscută a inflației la data contractării împrumutului?

2. Este compatibil cu prevederile Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii faptul că legislația dintr-un stat SEE permite includerea, într-un contract cu un consumator, a unor prevederi care stabilesc că rambursările împrumutului trebuie să fie corelate cu un indice prestabilit?

3. Dacă răspunsul la a doua întrebare este că a corela cu un indice ratele de rambursare a creditelor de consum este un demers compatibil cu dispozițiile Directivei 93/13/CEE, atunci a treia întrebare este: se poate afirma că directiva menționată limitează marja de care dispune statul membru al SEE în cauză pentru a stabili, prin legislație sau prin norme administrative, factorii de natură să producă modificări ale indicelui prestabilit și metodele cu ajutorul cărora să se măsoare aceste modificări?

4. Dacă răspunsul la a treia întrebare este că Directiva 93/13/CEE nu limitează marja de care dispune statul membru în cauză, atunci a patra întrebare este: Se poate considera că o clauză contractuală a fost negociată individual, în sensul articolului 3 alineatul (1) din directivă atunci când: (a) în contractul de creditare pe care consumatorul îl semnează atunci când obține creditul se prevede că obligația consumatorului este legată de indice, iar indicele de bază care va fi utilizat la calcularea modificărilor de preț este precizat în contractul de creditare; și (b) la contractul de creditare se anexează o schemă de rambursare în care se prezintă plățile estimative, defalcate pe articole, ce urmează a fi efectuate la datele scadente ale creditului, iar în schema de rambursare se precizează că aceste estimări se pot modifica în funcție de indicele stabilit în contractul de creditare; precum și (c) atât consumatorul, cât și creditorul semnează schema de rambursare în același moment în care consumatorul semnează contractul de creditare?

5. Se poate considera că metoda utilizată pentru calcularea modificărilor de preț dintr-un contract de creditare a fost explicată consumatorului cu claritate, în sensul alineatului (2) litera (d) din anexa la Directiva 93/13/CEE, atunci când împrejurările sunt cele descrise la a patra întrebare?

6. Atunci când adoptă articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE, se poate spune că un stat care este parte la Acordul privind SEE are posibilitatea de a prevedea în legislația națională fie că toate clauzele contractuale abuzive în sensul articolului 6 alineatul (1) din directivă pot fi declarate clauze fără caracter obligatoriu pentru consumator, fie că astfel de clauze nu sunt niciodată obligatorii pentru consumator?